

Folketinget egentlig har udtrykt sig meget tydeligt. Jeg antager, at naar jeg nu tillader mig at oplæse ganske lidt deraf, vil man give mig Ret i, at særlig forklarende er det ikke. Der er sket nogle Forandringer, siger han, og fortsætter saa: „Det er altsaa ikke det, som er nævnt i Forslaget til Beslutning, vi skulle holde os til, men det ændrede Projekt. Disse Ændringer har Arkitekten tilstillet Udvalget og ledsaget dem med Kort og Beskrivelse, og det er det saaledes ændrede Projekt, der foreligger her til Behandling, og idet Forslaget med de tilstillede Ændringer vedtages, er det dette — altsaa det ændrede Projekt — der vedtages.“ Dette ændrede Projekt kendes altsaa ikke her i Landstinget. Jeg tror, at ærede Medlemmer maa blive mig Svar skyldig herpaa, og jeg tror, at det ærede kongevalgte Medlem, som med saa smukke og varmt følte Ord anbefalede Vedtagelsen af Forslaget, ikke har set dette Forslag, i alt Fald ikke som Medlem af Landstinget — om der underhaanden er tilstillet det ærede Medlem nogle Oplysninger, ved jeg ikke, men det plejer i alt Fald ikke at være den Maade, hvorpaa Rigsdagens Medlemmer faa Oplysninger.

Der siges endvidere i Folketingets Forhandlinger, at Façaden vil blive saa og saa lang. „Men for øvrigt“ — fortsætter Ordføreren — „er der sket adskillige andre Forandringer. Folketingssalen er nu kommen til at ligge i Beletagen og i det nordøstlige Hjørne; paa det tidligere Projekt fandtes den her anbragte Landstingssal et andet Sted i den nordre Lønge.“ Ja, jeg erkender, at hvor Landstingssalen nu ligger i det ny Projekt, og hvad der nu ligger i den nordøstlige Lønge, det ved jeg ikke, det kan jeg virkelig ikke faa noget som helst ud af, alene af den Grund, at der mangler enhver Oplysning i Form af Planer. Saa siger Ordføreren fremdeles, at der i Arkitekt Thorvald Jørgensens Skrivelse ogsaa er „en Passus, der gaar ud paa, at Arkitekturen i de forskellige Afdelinger til Rigsdag, Kongebolig og Højesteret i Façaderne vil blive af en saadan Beskaffenhed, at at man kan skelne Grænserne mellem de Dele af Bygningen, som de forskellige Institutioner have.“ Det synes altsaa, som om der yderligere skal kunne ske Forandringer i disse Façadetegninger. Jeg erkender, at man har faaet Façadetegninger, men idet jeg viser de Herrer det paagældende Hæfte, maa jeg sige, at det vist er det eneste, man har faaet her i

Rigsdagen. Det er vel det, den højtærede Minister kalder at følge Loven, at være i Overensstemmelse med Loven. Der er talt om, at det ny Taarn skal symbolisere Samlingen af de Statsfaktorer, som skulle benytte Bygningen. Jeg maa sige — jeg taler ikke om Arkitekten, der jo tegner meget smukt —, at Udførelsen af disse Tegninger, paa hvilke man neppe er i Stand til at tælle, hvor mange Vinduer der bliver i Christiansborg Slot, symboliserer for mig det Jaskeri — for at bruge et forhaabentlig ikke for stærkt Udtryk —, der har fundet Sted i og med denne Sag, naar dette er alt, hvad man har givet Landstinget.

Hvad der har bevæget Folketinget til at følge den Thorvald Jørgensen'ske Plan, har jeg lidt svært ved at forstaa. Jeg vilde tro, at hvis der nogetsteds i Rigsdagen var Folk, som kunde tænkes at ville tale om Rigsdagens Værdighed, som man jo her har villet lade lidt haant om, maatte det være der. Baade fra den højtærede Ministers, fra det ærede kongevalgte Medlems og ogsaa fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdals) Side har man sagt, at Værdigheden var der saamænd sørget godt nok for. Ja, jeg mener det nu ikke. Jeg mener, at det alligevel vilde have været værdigst, at der, om Rigsdagen end ikke havde faaet sit eget Hus, saa dog var tildelt den en saadan Plads, at man kunde se, hvor den boede. Alle andre Steder end netop her i Landet synes man dog at hylde den Opfattelse. Hvor vi end gaa hen i Nord eller Syd, til Christiania, Stockholm, Berlin, Wien, Budapesth, overalt ser man, at man holder paa, hvad jeg vil kalde Palamenternes Værdighed ved at anbringe dem i egne Huse. Hvad vilde man sigeovre i London, dersom Parlamentet ønskede at flytte ind i Buckingham-Palace, eller hvad vilde den engelske Konge mene, hvis man sagde til ham: Fremtidig maa Du dele Rum med os. Jeg har svært ved at forstaa, at det — maa jeg sige — demokratiske Folketing saa ganske opgiver dette Krav, og bøjer sig ind under Ministerens Villie, saa at det gaar med til dette Projekt, hvor det hele flyder ud i et, og hvor man i alt Fald ikke ved noget som helst om Grænserne for de forskellige Institutioners Andel i Bygningen. Det er givet, at de Herrer, der ville slutte sig til Folketingets Vedtagelse, intet vide om, hvorledes det hele vil komme til at se ud. Det er jo endogsaa antydnet, at selve Façaderne skulde kunne forandres. Derfor undrer det mig,